U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Y. L.**, zastoupena Mgr. Bc. Filipem Schmidtem LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2017, č. j. OAM-109/LE-BE02-K01-PD1-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2018, č. j. 4 Az 17/2017 – 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému advokátovi žalobkyně Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi LL.M. **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 8.228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyni byla rozhodnutím ze dne 7. 10. 2014 udělena na dobu 24 měsíců doplňková ochrana podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, z důvodu bezpečnostní situace v místě jejího bydliště, ve městě Nova Kachovka v Chersonské oblasti na Ukrajině. Na základě žádosti žalobkyně ze dne 26. 9. 2016 žalovaný podle § 53a odst. 4 zákona o azylu rozhodl, že se doplňková ochrana neprodlužuje. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou městský soud zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, ve které navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“),

a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. O prodloužení doplňkové ochrany požádala z důvodu, že by jí v případě návratu do vlasti i nadále hrozila vážná újma, neboť situace v zemi původu zůstala neměnná. Na území České republiky žije již čtyři roky, z toho dva se svým partnerem ve společné domácnosti, má zde rozsáhlé sociální vazby. Rozhodnutím o neprodloužení mezinárodní ochrany dochází k porušení článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, protože v případě navrácení do země původu by došlo zcela jistě k závažnému narušení jejího rodinného života, neboť tam nemá žádné vazby. V případě stěžovatelky jsou dány vážné okolnosti ve smyslu rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, a ze dne 25. 1. 2013, č. j. 5 Azs 7/2012 - 28, a to jednak délkou života v České republice a vztahu s občanem České republiky. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu nedostatku odůvodnění, neboť ze spisu nevyplývá žádná konkrétní okolnost, kvůli níž by odepření mezinárodní ochrany porušovalo článek 8, když dle konstatování soudu stěžovatelky druh s ní může žít na území Ukrajiny.

[3] Žalovaný se ve stanovené lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[5] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[6] Stěžovatelka namítá nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí.

[7] Přezkum rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Musí se jednat o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z něhož je zřejmé, proč příslušný orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námitky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí žalovaného i rozsudek městského soudu uvedená kritéria splňují. Městský soud se dostatečně vypořádal se všemi žalobními námitkami a je zřejmé, proč dospěl k závěru o zamítnutí žaloby.

[8] Stěžejní kasační argumentace spočívá v tom, že neprodloužením doplňkové ochrany bude stěžovatelce odepřeno právo na rodinný a soukromý život na území České republiky, kde má vazby.

[9] Žalovaný i městský soud posoudily všechny podstatné okolnosti pro udělení, resp. prodloužení, doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Z informací o zemi původu jednoznačně vyplývá, že došlo ke změně bezpečnostní situace na Ukrajině (k její stabilizaci), a žalovaný i městský soud v souladu s aktuální rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu dospěli k závěru, že stěžovatelce v případě návratu do vlasti, do místa jejího bydliště, nehrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 písm. b) a c) zákona o azylu (viz např. usnesení NSS ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 Azs 356/2017 - 39). Ze skutečností shromážděných ve správním spise taktéž vyšlo najevo, že její vycestování nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR [§ 14 odst. 2 písm. d) zákona o azylu]. Článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nebyl porušen, neboť k nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života stěžovatelky (který představoval zejména dvouletý vztah s partnerem na území České republiky) nedošlo. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že existence rodinných vazeb na území ČR sama o sobě ještě neodůvodňuje udělení doplňkové ochrany (viz usnesení NSS ze dne 21. 4. 2010, č. j. 9 Azs 3/2010 – 62, a ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Azs 5/2011 - 36, či stěžovatelkou citovaný rozsudek č. j. 5 Azs 46/2008 - 71). Udělení mezinárodní ochrany není jedinou možností, jak mohou stěžovatelka a její partner realizovat právo na společný rodinný život. Ten mohou realizovat buď v zemi původu, kde stěžovatelce nebrání žádné důvody v pobytu, anebo v České republice, kde stěžovatelka může požádat o příslušné pobytové oprávnění.

[10] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatelky, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud neshledal zásadní pochybení městského soudu, ať už v nerespektování soudní judikatury, nebo ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 1 Azs 198/2018 - 17, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Bc. Filip Schmidt LL.M. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta částkou 2 x 3.100 Kč za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání kasační stížnosti) a dále částkou 2 x 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Výše odměny tedy činí celkem 6.800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem DPH, zvyšuje se jeho odměna o částku odpovídající této dani a činí tak celkově 8.228 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu